лодено си да подрязваш, бре Трифоне, или ти
на ли не знаеш да подрязваш?" „Кой ми каза,
че не знам, й рекъл той, знам и сабе за кеф
знам да подрязвам." — „А какво знаеш, покажи
ли да видя как подрязваш?" — „Добре, св.
Богородице, й казал той, да ти покажа, сто
как." Извадил той косера из хояса, хва-
нал се за носа, какво че ли той бил лозова
пръчка, дръпнал косера, на си прерязал
носа и останал с тръгнтав нос. Тая когава
се сетил спрямо Бога, че он непослушанено
на св. Богородица си пресякал носа и оста-
нал тръгнтав

Какво спомнал той на лодено си и се
навел до один кюшук за да го обрежи, ведната
почнала да тече кръв из носа му какво из реки,
тогава видел той, че не щелможе да обреже сич-
кото си лоз, на намислил да обреже два три
кюшука и да бъде да продължи работата си
на другия ден. Зел и от кравая да кусне
малко, но немогал он кръвта колко тегала,
чекал той и от бъклицата да пие, но кръвта
пак не му дала. Тогава той намислил
какво да прави: посякъл един кюшук с вико
и го благословил, отрязал три пръчки, кол-
кото за адет, отишел в среда лодено и на
другия му край та направил сандъчо и
тръгнал да си оживи у дома. Когде сре-
нал гощавал го от кравая и бъклицата
и си какво влеза в града, раздал за душа